

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. J. R.**, bývajúceho v S., proti žalovanej **I. D.**, bývajúcej v L., prechodne v T., zastúpenej JUDr. M. M., advokátom so sídlom v P., **o zaplatenie 1 560,11 € (47 000,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 13 C 921/2000, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 13. októbra 2005 sp. zn. 3 Co 171/2005, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Poprad rozsudkom zo 16. decembra 2004, č.k. 13 C 921/2000-190 zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 47 000,-- Sk so 17,6 % ročným úrokom z omeškania od 1. septembra 1999 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku v sume 1 880,-- Sk a trov právneho zastúpenia v sume 25 888,-- Sk, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že účastníci uzavreli platne zmluvu o pôžičke z 30.6.1999. Keďže žalovaná nevrátila žalobcovi dlh do dohodnutého termínu, jeho návrh považoval za opodstatnene podaný.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 13. októbra 2005 sp. zn. 3 Co 171/2005 na odvolanie žalovanej potvrdil rozsudok prvostupňového súdu a rozhodol o trovách konania. Stotožnil sa so skutkovým a právnym posúdením veci súdom prvého stupňa. Na platnosti právneho úkonu nemení nič ani skutočnosť, že žalovaná sa stala členkou A. C., lebo zmluva o pôžičke neobsahovala žiadnu výhradovú klauzulu alebo inú podmienku. Žalovaná tvrdenie,

že pôžička bola vedome uzavretá účelovo na jej zapojenie sa do pyramídovej hry, nepreukázala.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná. Navrhla tento rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Z obsahu jej dovolania vyplýva, že namietala nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Podľa jej názoru, odvolací súd z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu právnemu názoru, že účastníci uzavreli zmluvu o pôžičke. Z listinných dôkazov, ako aj z výpovedí svedkov bolo preukázané, že zmluva o pôžičke, z ktorej sa žalobca domáhal plnenia, je fingovaným právnym úkonom zastierajúcim iný právny úkon a že v skutočnosti nešlo o pôžičku finančných prostriedkov.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie považuje za účelové, s cieľom predĺžovať súdne konanie. Poukázal na to, že prvostupňový i odvolací súd správne zistili skutkový stav a vec správne právne posúdili. Navrhol preto dovolanie žalovanej zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania bolo preto potrebné skúmať v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V prejednávanej veci dovolanie nesmeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné. Nejde ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci nerozhodoval (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Nejedná sa ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie preto podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z väd uvedených v § 242 ods. 1 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou vadou v zmysle § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Dovolateľka v dovolaní výslovne nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovanej smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné podľa § 238 O.s.p. nie je; keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

